

Hið danska kansellí. KA/3, örk 2.

F: Seburgh

Allefeldt¹

Stormegtigste Allernaadigste Arfue Herre oc Konge

For Eders Kongl: Maýt Andragis Allerunderdahnigst huorlunde Jeg fattige Præst Mand nu Vdi 11 Aars tied hafuer betient Altenæss og Borgs kirkesogner udi Mýresuedt paa Issland, og som Jeg baade for samme Kalds saavelsom og for den besuerlige Reise og Veigs schýld Ofuer En Aae Naufnlig LangAae som ligger Imellum begge Sognerne ofuer huilcke Jeg offte om Vintere Eý Vden stórste lifsfahre færdis og Reise kand, Eý Vell udi Lengden kand udstaa saadan besuerlighed. Da saa som Tingvóðlestad Ved Alting formedelst samme Præstis vocation till Odde for Östen schall leddigt Vorde. Da Allerunderdahnigst Indflyer Jeg till Eders Kongl: Maýt og beder At Eders Kongl. Maýt Allernaadigst vilde bevilge mig bemelte Tingvóðlekald Naar det saalunde vacant Vorder, og Jeg da fra de nu hafuende forlófues maatte og der paa meddele mig Eders kongl: Maýts Allernaadigste bref huorom Jeg udi Allerdybeste Underdahnighed forventer Eders kongl: Maýts Allernaadigste Resolution. Gud I Himmelen vill saadan Eders kongl: Maýts hóye Naade Imoed mig fattige PræsteMand i dett Eivige belonne, huorom Jeg Gud Alvorligen beder som Eders Kongl: Maýts Aller Underdahnigste Arfue Undersaat og Troe forbeders Sra Jon Halldorssen mpp

Kióbenhafn d: 14 febr 1680

Efttersom suplicanten hafuer goed Vidnissbyrd fra herrids Proufsten og hanss Sognemend i Landet, om hans Lærdom och Lefuitz Christelig forhold, Indstilliss denne suplicantens AllerVnderdanigste begiering till Eders kongl: Maýtt: Allernaadigste Vielle. H.Bielche

Nr 28 22/5 1680

Neden (2) aabne Br.

[Á hvolfi:] Lit. L. Hr. Joen Baldhersen

N: 80.

Hr. Joen Haldorssen ob: br: om kald paa Iisland d: 22. Maý.

C5

G:a:v: at eftersom hr. John ~~Baltzeren~~ Haldorssen Sognepræst til Altenes oc Borgs kald i Meýr Sued paa Vort Land Iisland for os allerunderdanigst hafuer ladet andrage, hvorledes hand foremedelst samme kalds ringhed, samt den lange, oc /: meest om Vinteren :/ besverlig oc farlige Veý oc Reýsse ofver en Aae imellem begge forskrefne Sogner, samme besværlighed eý udi fremtiden schal kunde udstaa; Da hafuer Vi efter hans her om allerunderd: giorde ansógning oc begiering, sampt ~~Amptmandens~~ Stiftbefalingsmandens os

¹ Óvíst er að rétt sé lesið úr þessu nafni.

Elschel: Henrich Bielche ex hans herom allerunderd: gjorde Erklering, af sær Kongl: Naade, allernaad: bevilget oc forordnet, saa oc hermed bevilger oc forordner formelte hr. John Haldorssen her efter at Vere Sognepræst til Tingvöllestad Ved Alting, udi den der sammesteds nu Værende Sognepræstes sted som til it andet kald schal Vere voceret. Forbydendes.

Hafn: 21 May 1680.

28 ob: br: N:

Hr. Johan Haldorsen at være Præst til Tingvollestad ~~ved~~ ved Alting paa Issland.

Hafn 21 May 80.

IR

Rex

Paiquet d. 2 April = 1680

Litt. L

Oss siunis allerund: at dette effter hans Excellentzis hr. Hendrich Bielchis erklering allernaad: kunde bevilget.

Hr. John Balzarsen supplicerer om at befordres til TingVadle kald paa Iisland efftersom Præste sammesteds til Odde fra Öster Sogn schal voceris. Med hr. H. Bielches erklering.

Cancelliet d: 19 May = 1680.

H.Wind R.Vinding.

C. Schöller Luxdorph F. Mecklenb. P.NielsBeyer mpp P. Hiort

[Hér fylgir einnig með kvæði séra Jóns Halldórssonar eftir handritinu Lbs 437 8vo. Það er með hendi Jóns Egilssonar á Stóra-Vatnshorni í Haukadal og talið skrifað á árunum 1755–1760.]

Lbs 437 8vo

bls. 419–422

Sra Jon Halldorsson kvad þa hann var i Kaupenhafn.

Gief þu mier Drottinn þa giæfu snilld

ad giæte talad af minne villd,

Þad eg hefe ä sett,

ad oska godz ä alla lund,
er heim nu Reiser af vorumm fund.

Gófugumm Herra og godfusumm,
giæskurijkum og Sidprüdumm,
Hófdingia hier i stad,
sem Kaupenhafn heiter og kiend er vitt,
kann þad Reiknast hätt og sijdt.

Hvorn kongurenn hefur sialfur sett,
i sinn stad ad hann stiörne Rett,
yfer borg Indiafröns,
sa mun gå ad sæmdar sid,
og segia þar til lógenn Vid.

Nafn hans eg nefni ä nijta lund,
Nadenn drottens i vóku og blund,
sie honum sífellt hiä,
Herra Petur Bladt heiter hann
Hans son kienndur i þessum Rann.

I ædsta Rette og Ofarsta räd,
edalmann [bls. 420] med tign og däd,
er hann ad finna vüst,
so geingur nu Herra hýr,
hier framm sýdann med digdumm skýr.

Þvi oska eg ä alla lund,
adstod gudz ä hvörre stund,
fódur minn,
velgiórda manne veglegumm,
vel ma hrosa þvjlikum,

Sem mier hefur giórt allt gott,
gióre eg þad fyrer utan spott,

þu eg so hiale hier,
ad minnast hanns med minne villd,
þu mætte eingenn finnast ä nein snilld.

Samt hans hustru og herra börn,
sem hefur gud länad þeim,
ä är jörinn sæmdar sveinn,
giefu þier Jesus grædre minn,
glede og Näd i sierhvört sinn.

So Reisann luckist luckulig,
liüfaste minn heir þu mig,
og lät þad vïst framm gä,
sem eg nu bid i bænum hier,
bljldur drottenn hlijdtu nu mier.

Gofuge herra gädu ad þvi,
hvad giórt hefur gud i þessum bij,
under utSigling þijn,
so sier hvór skule siä med [bls. 421] dygd,
ad syngia lof med hiartans trygd.

Þvi Ellds neýdinn ad þreyngde þä,
þad mä hvór kenna er þad sä,
hart ad hóndum gieck,
vodalega er hættann hórd,
hvór sem hana Ljldur ä Jórd.

Þann Tuttugasta og Fyrsta eg Fann,
Fröder minnast dagenn þann,
a Mänude Octobris,
enn äred stöd þä uppä sliett,
eitt Þusund Sex hundrud og ättatiju Riett.

I Kaupinnhafn þä kom frä,

sem kongurenn Sialfur horfde ä,
er bäled brende upp,
og brotenn voru i biggdumm kríng,
bijvare gud frammar þennann hrijng.

Þrettan ad tolu tolldust hus,
tiae eg þier þad Vitsku füs,
effter þvj mier var sagt,
gude sie lof fyrer giædsku sijn,
ad giordest þar ecke stærre þijn.

Bid eg ydur nu Herra hijr,
ad hallda til goda Sæmdar dijr,
þo dreife so diarf [bls. 422] legt spil,
syna hónumm soddan liod,
sviptur sie hann ängre og möd.

Hier med bid eg þig herra hreim,
ad huxer til mîn þo eg sie seim,
ad mæla munnlega vid,
hiä gofugumm konge og gödumm þeim,
sem gud hefur sett yfer lónd og geim.

Ad orda þinna æ niöte eg,
Eflaust þa þu vikur ä veg,
ad stiörna borg og bij,
Hvór ad er vor Herra Här,
hann Corone dyrdenn klär.

Votum.

Koroni þig Jesus med krapti sijn,
kongur himnanna siäe til þin,
og gefe þier goda ferd,
so ad lífsens lande late þig nä,
og liöma gudz i Dýrdenne siä.

Amen legg eg þar eflaust til,
af hug og Hiarta eg þad vil,
ad Herranns Hægre Hónd,
i gjæsku sinne gjæte þijn,
og geime umm óll Lónd frá sorg og þijn.